

Սայաթ Նովա

Էսօր իմ յարին տեսա

Էսպես լավ մոխսամազ, Արութինի ասած:

Էսօր իմ յարի՛ն տեսա բաղչի մեչը ման գալով,
Գեղի՛նը զարթարվեցավ իմ յարի օսկե նալով.
Բըլբուլի պես պտուտ էկա վարթի վրա, ձեն տալով.
Ջունուն էլավ խիլքըս գըլխես, սիրտս տխուր, աճկս լալով.
Հուս ունիմ իմ ստեղծողենն՝ մեր դուշմանն ըլի էս հալով:

Յա՛ր, էտ քու նազ ու դամգով ջանս փել ու փանդ իս արի,
Խմիլ ես էշխով շարբաթը, պոռշնիրըդ խանդ իս արի.
Խաթ ու խալով, քաղցր լիզվով շատ ինձ պեսին բանդ իս արի.
Տո՛ւր դանակը, ինձի սպանե, մի՛ ասի՝ ըիշխանդ իս արի.
Չունքի մահս յարենեն Է, թո՛ւղ լի մեռնիմ լավ գոգալով:

Տարին-տասներկու ամիս մագիրըդ հուսած կուլի.
Պոռշենդ միդր Է կաթում, թողնիս՝ յախեդ թաց կուլի,
Գարնան շր՛նչի նըման՝ կարմիր վարթի հիդ բաց կուլի.
Ի՛նչ օքուդ է քու բաղմնչուն՝ դարիք բլբուլը լաց կուլի.
Մուրվաթ չունի՞ս, պտուտ գու քա բաղչի վրա ճըկճըկալով:

Յիփ քու սուրաթը կու քաշին՝ նաղշումը շընուք կու տաս.
Կու վառվռաս ճրաքի պես՝ սաղշումը շընուք կու տաս.
Մըշկով լիքը բըրուլի պես՝ թաղշումը շընուք կու տաս.

Բաց կուլիս կարմիր վարթի պես՝ բաղշումը շրնուք կու տաս,
Քամին դիբչի փոթլիդ մեշը՝ հուտըդ գու քա վըովոալով:

Յիս է՛լ ուրիշ յար չունիմ, է՛ս գլխեն վաղ իմացի,
Անգաճ ա՛րա, մա՛տաղ իմ քիզ, է՛ս խոսկս սաղ իմացի.
Մտիկ ա՛րա քու ստիղծողին, տուզ-նամագ-աղ իմացի.
Սալաթ Նովին մի՛ ջգրեցնի՛ Էշխենեդ տուսաղ իմացի.
Խիլքս գլխենես տարիլ իս քու, բենո՛ւրվաթ, գարդիշ տալով: